

FÝRA GÓÐ TILBOÐ FRÁ THOMAS DAM

Flymo Mini Trim
kantklippari 540,-

÷ 25% NÚ **399,-**

Havaborð

v/ 4 stólum, úr sterkum
kunsttílfari **1.645,-**

÷ 25% NÚ **1.235,-**

Flymo E-38

plenuklippari 2.499

÷ 20% NÚ **1.999,-**

Te-stell

koppar/skálir/tallerkar
6 av hvørjum

EINANS 98,-

JÓNAS BRONCKSGØTA - TLF. 104 44

P/f **THOMAS DAM**

Á HÁLSI - TLF. 114 00

væl í Føroyum. Men tá hann fór til Danmarkar, fór at ganga illa hjá honum.

Sjálvur fekk maðurin síðsta orðið, áðrenn nevningarnir og sorinskrivarin fóru í kjallaran at taka avgerðina.

Hansara orð vóru:

- Eg eri ímóti at fara til Danmarkar!

Nevningarnir og sorinskrivarin valdu, einmælt, at fylgja tilráðingini frá Rættarlæknaráðnum.

Maðurin skal latast Andveikraverndini við møguleika fyri at seta hann á afturlætan stovn, talar atferð hansara fyri tí.

Tað vil siga, tað er latið upp í hendurnar hjá Andveikraverndini at finna manninum eitt pláss í samfelagnum.

Hendan avgerð kann skjótast inn fyri Hægstarætt.

AFTUR Í VARDHALDIÐ

Klokkan nærkaðist nú hálvum úggjum og eftir var bara at avgera, hvar maðurin skuldi fara, tá rættarformaðurin um eina løtu sleit rættarfundin.

Stjórin á Almánastovuni segði, at onki pláss var tókt til mannin her og nú og bað um tíð at umhugsast.

Ákerin kravdi, at maðurin skuldi aftur í varð-

haldi til Andveikraverndin kundi taka móti honum.

Hesum mótmælti verj-in. Hann helt tað vera náttúrligt, at maðurin slapp heim til síni næstu.

Men sorinskrivarin gav ákæranum viðhald, tí orsök er at halda, maðurin heldur fram at fremja lóg-arbrot, sleppur hann leysur.

Hesin úrskurður kom illa við hjá manninum og hansara avvarðandi. Tey høvdu gleitt seg til at kunna farið heim saman úr Dómhúsinum. Harafturat hevði ein maður boðið sær til at hýsa manninum, til eitt stovnspláss verður tókt til hansara.

Klokkan var nú vorðin 21.35. Nevningatingið var liðugt. Tað varði 25 úmar. Ein ungur maður, evna-veikur til eitt vist, eitt lætt offur hjá samfelagnum, sum krevur synda-bukkar, varð vorðin reinsaður. Hann hevur ikki framt tvær ræðuligar brotsgerðir, sum hann annars hevur sitið 11 mánaðir í varðhaldi fyri. Hann er vorðin happaður og argaður í varðhaldinum.

Eftir stendur lögreglan - framvegis á berum. Og ákæruvaldið við einum tí størsta ósigri, tí hevur verið fyri.

hd

Endurgjaldskrøv

Trý endurgjaldskrøv vóru í málinum. Annað var frá Føroya Ríðingarfelag, 123.047 kr., fyri rossafjósioð, sum var undirtryggað. Skaðin varð mettur til 266.547 kr.

Hini krøvini vóru fyri tvey ross, sum doyðu í eldinum. Tey vóru 20.000 kr. hvørt, annað frá Tryggingarsambandinum, hitt frá rossaeigaranum.

Tvær íslenskar ryssar, fimm og sjei ára gamlar, og ein norskur hestur, 17 ára gamal, doyðu í eldinum.

Tá maðurin varð frídømdur fyri at hava sett eld á rossafjósioð, vann

endurgjaldskravið sjálvandi heldur ikki frama.

- Vit hjálptu honum!

- Søgdu starvsfólkini í Egehuset, sum stóðu fyri avhoyringini í summarhúsinum. Tey halda seg hava gjørt eitt gott arbeiði, sum hevði eittans endamál: at hjálpa manninum. Hann hevði tað eisini nógv betri aftaná, siga tey.

Løgreglan kann ikki brúka slíkan avhoyringarhátt. Hon hevði brotið rættargangslógina, brúkti hon hann.

- Niðurstøðan hjá mær er, at hann fyrri fyrstu ferð í lívinum fekk sagt alt tað, hann hevði gingið og bølt omaná leingi.

Hann hevði tað nógv betri aftaná, vit vóru í summarhúsinum. Tað var ein stórus lætti hjá honum at hava sagt okkum alt.

Soleiðis segði Helen Jørgensen, leiðarin í Egehuset í Ribe, í rættinum seinnapartin mikudagin.

Hon segði, at maðurin á einari útferð í Hálandi segði sær, hann hevði okkurt, ongin visti nakað um. Hann spurdi, um hann ikki kundi sleppa í summarhús saman við trimum starvsfólkum í Egehuset, honum dámdi væl. Hann hevði hoyrt um, at onnur, sum búðu í Egehuset, høvdu verið í summarhúsi eina viku.

Tá tey vóru aftur í Ribe, las stuðulspedagurin hjá manninum ein dagin í einum tíðindablað um nakrar eldásættingar og royndir at seta eld á á nokrum toilettum í býnum. Tá skal maðurin hava sagt: "Hatta havi eg gjørt".

- Vit høvdu tá longu illgruna til hansara og hann segði okkum eisini frá, hann hevði fest í í tokinum millum Esbjerg og Ribe, greiddi Helen Jørgensen frá.

Hon segði, Egehuset hevur tætt samstarv við lögregluna í Ribe. Og tá tey fóru í summarhúsið 22. juli í fjør, hevði hon eitt yvirfitt við eldsbrunum á toilettum í Ribe við sær. Yvirfitt fekk hon frá lögregluni.

TIL BOTNS

Helen Jørgensen segði, at viðgerðarhátturin í Egehuset krevur, at tey skulu til botns í sáluni hjá teimum, sum koma hagar. Alt skal fram í ljósið, tey mugu ongi loyndarmál hava. Annars ber ikki til at hjálpa teimum.

- Er ein veggur millum okkum og tey, so gerst onki annað uttan at herja á. Slíkar eru treytirnar í okkara arbeiði.

Helen Jørgensen upplýsti, at eitt "overlevelseskursus" er gjølla fyrireikað. Tað er stutt og greitt kropslig møði, sálarlig provokation og terapeutisk samrøða.

Tey byrja við longum gonguferðum, minst 20 km., fyrstu dagarnar. Tey fáa lítið at eta, men nóg-mikið at drekka.

Tað var á einum slíkum "overlevelseskursus", at maðurin, sum seinni varð ákærður fyri at hava sett eld á Havnar Timburhandil og rossafjósioð í Havnar-

dali, segði seg hava framt hesar gerðir og nógvur aðrar ikki so álvarsligar.

IKKI HUGFLOG

Helen Jørgensen segði í rættinum, at hon ivadist ikki í, at maðurin segði satt. Hann hevur ikki hugflog til at gera slíkar søgur um seg sjálván.

- Tað var torført hjá honum at greiða frá um rossafjósioð. Vit vóru ikki ákærar, vit gjørdur hetta fyri at hjálpa honum at koma fram við øllum, hann ikki hevði sagt nøkrum áður.

Helen Jørgensen segði, at tey søgdu við mannin, at tey noyddust at siga eitt nú lögregluni frá tí, tey nú vistu um hann.

Leiðarin í Egehuset segði, at teirra sjónarmið er, maðurin setti eld á fyri at koma onkra trøngd, ofta kynsliga, hann ikki fekk nøktað á annan hátt.

BRÓTA VERJU

Stuðulspedagurin ella "kontaktpersonurin" hjá føroyinginum í Egehuset, Kurt Berthelsen, var eisini avhoyrdur sum vitni. Hann var við í summarhúsinum og hann greiddi frá, at endamálið við longu gonguferðunum og fátæksligu máltíðunum var at bróta

niður alla verju hjá tí, sum skuldi hjálpast.

Kurt Berthelsen noktaði, at hann hevði verið harðligur við mannin, men hann brúkti stór orð við hvørt. Hann var heldur ikki í iva um, at dagarnir í summarhúsinum gjørdur stórt gagn.

- Tað var ein lætti hjá honum og hann var glaður, tá hann hevði jattað alt. Hann var stoltur av sær sjálvum og broyttist sjónliga.

Men tá hann kom í varðhaldið í Havn broyttist hann aftur nógv. Eg segði við hann, at tað var avgerandi at halda fast við sannleikan og skúgva alt uttanumtós til viks. Hann var komin til Føroya fyri at "vaska talvuna reina".

GOTT ARBEIÐI

Kurt Berthelsen segði, at hann helt, tey gjørdur eitt gott arbeiði í summarhúsinum. Sjálvur var hann væl nøgdur við úrslitið. Nú var grundarlagið lagt fyri víðari menning hjá manninum.

Heldur ikki hann var í iva um, at maðurin segði satt um Havnar Timburhandil og rossafjósioð. Men hann dugdi at siggja á

